

bedring af Lovforslaget, og derfor er jeg glad ved, at det er stillet af den højtærede Minister. Det gaar ud paa, at en Arbejder, selv om han tilfældig skulde have tjent en høj Løn, ikke falder uden for Loven, og der er jo en Begrænsning for dem, der til Stadhed ere højere lønnede. Saa vil jeg tillade mig at gaa til Nr. 25, der blev omtalt af det ærede Medlem, som nys havde Ordet (P. Knudsen). Han havde meget imod denne Tilføjelse, men det forekommer mig, at en hel Del af det, det ærede Medlem fremførte mod Forslaget, talte for, at man burde bibeholde det. Jeg tror ikke, der kan være Tale om Misbrug her, da der jo skal Læger, og under visse Omstændigheder ogsaa Raadet, med til at afgøre, om der foreligger nogen Forsømmelse fra vedkommendes Side. En saadan Bestemmelse findes jo i Forsikringsselskabernes Kontrakter og ogsaa i den engelske Lov; der er noget, som gaar ud paa akkurat det samme, og jeg tror, det vilde være en Mangel ved Loven, naar der ikke var en Bestemmelse for det Tilfælde, at en Mand, der er kommen til Skade, ikke tager Hensyn til Forskrifterne fra den Læge, han selv har tilkaldt eller henvendt sig til for at blive behandlet. Det vilde være uheldigt. Jeg ser ikke, der er noget i Loven om, at en Læge har Adgang til en tilskadekommen. Jeg vil meget anbefale, at man stemmer for den foreliggende Paragraf i den Form, hvori den nu foreligger redigeret af den højtærede Minister. Nr. 26 og 27 gaa ud paa at indsætte et andet Navn end det tidligere for Raadet, som skal afgøre de mange Sager i de Tilfælde, som her kunne komme til at foreligge. Jeg tror, det Ord, der her er anvendt, er bedre end det tidligere; det rammer bedre det rette, og jeg vil anse det for rigtigt at stemme for det, det vil jeg i alt Fald gøre.

Under Nr. 14 er der stillet et Forslag, som gaar ud paa at gøre Bestemmelsen under Post 4 i § 4 mere tydelig, og jeg tror ogsaa, det er naaet her at faa det med, som bør med, saaledes at de Folk, som komme ind under Loven — i dette Tilfælde Bygningsfolk — ville kunne forstaa, hvad det drejer sig om. Der er brugt flere Ord, end jeg tror var strengt nødvendigt, men det kan aldrig gøre Skade. Jeg har tilladt mig at ønske Afstemning over de 4 sidste Linier af det første store Stykke, som gaar ud paa, at Beboelsesbygninger og Økonomibygninger med ikke ud over en Etage og Tagkvist skulle undtages. Jeg mener som hidtil, og som jeg har talt om, hver Gang dette Forslag har

foreligget til Behandling, at det er en Urimelighed, at denne Bestemmelse staar i Loven. Loven gaar jo ud paa at medtage Ulykkestilfælde og kun Ulykkestilfælde, ikke Smaaskader. Loven drejer sig om virkelige Ulykkestilfælde, og efter min Erfaring kan et Ulykkestilfælde lige saa godt træffe ved en enetages Bygning som ved en meget højere Bygning. De Folk, der færdes paa saadanne Steder, ere lige saa udsatte for Ulykkestilfælde ved en lav Bygning som ved en høj Bygning, Forskellen paa Farligheden, der kan være, er overordentlig ringe. Den højtærede Minister har tidligere talt om, at denne Bestemmelse her havde en Historie. Den har jeg nu ikke hørt, men jeg kan tænke mig, at denne Bestemmelse er medtagen for at beskytte Bygninger, der opføres paa Landet, Landøkonomibygninger. Er det ikke Meningen, forstaaer jeg det ikke; men der kan jo lige saa let ske Ulykker ved en enetages Landbygning som ved andre Bygninger, jeg vil endogsaa sige, at Landøkonomibygninger ofte ere høje og svære og af Konstruktioner, som gøre dem noget farligere end andre Bygninger, endogsaa Bygninger, som ere en Etage højere eller to. Jeg skal saaledes nævne Lader, som ere af en ejendommelig Konstruktion mange Gange. Min Tanke falder i dette Øjeblik paa Jærnbanestationsbygningen herude. Den veltede om i sin Tid, da den lige var bleven færdig; da Tømmerkonstruktionerne vare rejste, saa faldt den om. Jeg ved nu ikke, om en Bygning af denne Art, hvis der ved Opførelsen af den var blevet slaaet nogle Mennesker ihjel, vilde kunne gaa ind under Økonomibygninger og undtages; jeg antager, at de Folk, der i et saadant Tilfælde kom til Skade, vilde falde ind under Loven. Men falder en Lade paa Landet af lignende Størrelse og Konstruktion om, og Folk komme til Ulykke, skulle de ikke være forsikrede. Jeg kan ikke forstaa, at det er heldigt og rigtigt, jeg tror, det vil sætte meget ondt Blod, om denne Bestemmelse bliver vedtagen. Den kommer nemlig til at gælde ikke alene ude paa Landet, men ogsaa i Byerne, ogsaa her i Kjøbenhavn. I Omegnen af Kjøbenhavn bygges der mange 1-Etages Huse ogsaa med Tagkvist, og de skulle være undtagne fra Loven. Det ville de Folk, der skulle arbejde paa dem, ikke kunne forstaa, at de ikke skulle være forsikrede lige saa godt som, naar de arbejde paa et Hus ved Siden af, der ikke er højere, men tilfældigvis har en Etage mere. Jeg frygter, at denne Bestemmelse, hvis den bliver